

NEOLOGOS

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΣΥΝΑΡΘΜΑΙ.

Εἰς τὰς προκληθείσας ἐκ Σουρτανίου πόλεις.....	Φρ. 46
" " ἐν ἑπαρχίαι καὶ Ἑλλάδι.....	60
" " ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ρουμανίᾳ.....	70
" " ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ρωσίᾳ.....	80

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελίαι. . . . πρὸς γρ 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
 Διατριβαί, ἐν τῇ 3 σελ. 5 | Δίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.
 διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικών δελτίων—Η ὁρθοδοξία ἐν Ρωσσίᾳ
(Β')—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Ἑλλάς (ὁ κοινοβουλευτικὸς νόμος ἐν Ἑλλάδι. Γκαλεχάρις)—Αὐστρία (ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἀγών. Η ἀναγνώρισις τῆς ἰσπανικῆς κυδερνήσεως)—Ἀγγλία (ὁ περὶ ἐχθρατικῶν λόγων τοῦ κ. Βράττ—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Η ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀγαθόφρων Ἀδελφότης—ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευτάται εἰδήσεις (τῆλε, παρτίσματα).

Κωνσταντινούπολις, 30 Μαΐου.

POLITIKON ACTION

Ἐπανεληγμένως ἐγένετο λόγος ὑπὸ τοῦ τηλεγράφου περὶ τῆς μεταῦ Ἰσπανίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας διαρρήσεως τῆς φήμης ὅτι νέα τις ὑποληψιότης γενομένη πρὶν κληπὸς παρεσκευάσθη εἰς τὸν Ἰσπανικὸν θρόνον. Φυσικῇ τῇ λόγῳ υποκινήσει τοῦ σχεδίου τούτου ἐποικνίζεται πρὶν κληπῇ Βισμαρκ ὅτις καὶ ἐπεδιδυνκνέται ὑπὸ τῆς φήμης ὡς ἀπὸ σκοποῦ ἀνακινήσει τοιοῦτον ζήτημα δύναμενον νὰ γεννήσῃ νέας περιπλοκάς καὶ ἀντρυσιαί. Πόλις ὑπολογιστοῦς καὶ ποίας τάσεως ἦρδαντο νὰ ἔχῃ κατὰ τοὺς ἀποδιδόντας αὐτῇ τοιαῦτα σχέδια πρὶν κληπῇ Βισμαρκ ῥίπτων εἰς τὸ μέσον δαλὸν ἐρίδος καθ' ὃ χρόνον πολεῖται μὴ ἐν εἰρήνῃ ἀλλὰ καὶ ζωηραὶ ὑπάρχουσι περὶ αὐτῆς ἀντρυσιαί, τοῦτο δὲν ἐξετάζμενον οὐδ' εἰσερχόμεθα εἰς εἰσάσεις ὧν ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκτιμῶμεν τὸ πρὸς κληπὸν ἐξαχόμενον. Τὸ ἀληθές ἐστὶν ὅτι ὑπῆρξε τις ἀφορμὴ εἰς τὴν ἡρῶσθαι πρῶτην αὐτοκλονήσασθαι φήμαι. Καὶ πρὶν αὐτῇ ἐν ἀφορμῇ δὲν παρεγένετο ἀπ' εὐθείας μὴ

[illegible]

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ.
Β.

Ὡς ἡ ἀρχαίη Εὐκλιπίστα, οὕτω καὶ ἡ ὡσηύτη εἶναι Ἑκκλιπίστα βυβλική, ἀποκαλοῦσα τὴν ἐξουτήν ἄγιαν καθολικὴν, ἀποστολικὴν καὶ ὀρθόδοξον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μετὰ τῆς Ῥώμης διαρρέξεως, ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολικὴ Ἑκκλιπίστα ἴσως δὲν ἤρξιμεν οὕτε 20 ἑκατομμύρια πιστῶν, ἐνῷ σήμερον ἔχει περὶ τὰ 80, ἢ 60 ἑκατομμύρια ἐν ὑπάρσει Ῥώσται, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ὡσαύτως οἱ ἡμίσεις αὐτῆς Σλάβοι κατοικοῦντες ἐν Ἀστροφικῇ καὶ Τουρκίᾳ. Ἐν τῇ Ἑκκλιπίστῃ ταύτῃ, τῇ κατ' ἀρχαίαν καθαρῶς ἑλληνικῇ, οἱ χαλμοὶ μετέβη εἰς τοὺς Σλάβους, τὸ δὲ πρωτοῦτον ἐν αὐτῇ πρόσωπον διαφραγματικῆς νυν ἡ Ρωσσία, ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου αὐτῆς πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἰσχύος. Δὲν εἶναι οὖν χρεὶς, νικηθησώμενον ὅσοτον ἡ ῥωστικὴ πολιτικὴ ἐπωρεθῇ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῆς διπλῆς ἐκείνης συγγένει, τῆς φυλῆς καὶ τῆς θρησκείας. Πολλὰς οἱ ἄνθρωποι συνεισέβησαν ἐνὰ βλεπόμενον ἐν μὲν τῇ καθολικισμῶν τῶν λατινικῶν τύπων τῶν χριστιανισμῶν, ἐν δὲ τῇ πρωτοετατισμῶν τῶν γερμανικῶν, οὕτω καὶ οἱ Ῥώσοι ἀρέσκονται ἐνὰ βλεπόμεν τῶν ὀρθόδοξων καὶ τῶν σλαβικῶν τύπων τῆς Ἑκκλιπίστας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ σλαβικὸν στοιγεῖον πρωτοῖται ἐν τῇ ὀρθόδοξῃ Ἑκκλιπίστῃ αὐτῇ, ὅμως δὲν περιλαμβάνει ἐν ἐαυτῇ τέσσα μίαν καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς, ἀλλὰ καθὼς οἱ καθολικισμοὶ καὶ οἱ πρωτοετατισμοὶ ἤρξιμεν καὶ ἐκείνῃ πιστοὺς ἀνθρώπους εἰς πάντα τὰ γέννη καὶ τὰς φυλὰς ἐν μὲν τῇ Ἑβραϊκῇ τοῦ Ἑλλήνων, τοῦ Ρωμαιοῦ, τοῦ Σλάβου καὶ πολλὰς ρομνικὰς φυλὰς ἐνὸς τῆς Ρωσσίας, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ, ἐν Γεωργίᾳ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Σιβηρίας καὶ ἐν τῷ βορείῳ ἀκρῷ τῆς Ἀμερικῆς τὸ κράτος αὐτῆς οὐ σμικρὸν.

Οὐδείς δύναται ν' ἀρνήθῃ ὅτι ἡ μεγάλη αὕτη Ἐκκλησία ἐν τῇ ἰστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ κατέχουσα παρομοίαν τιμὴν ὅσιν τῇ τοῦ ἰνδικανοῦ καθολικισμοῦ. Ὁ δὲ λόγος δι' ὃν ἡ Ρωσσία τοσοῦτον καθυστέρησεν εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἀποδοτέος ἄραγε εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἣ εἰς τὴν ἐν αὐτῇ οἰκουσάν φωνήν; Ἐν τῇ Δύσει οἱ καθολικοὶ καὶ οἱ προτεστάντες ἐξήτησαν πολὺς ἐν τῇ βυζαντινῇ ὀρθόδοξῳ νὰ ἀνεύρουν τὸν λόγον τῆς ἐν τῷ παλαιῷ τοῦ πολιτισμοῦ βραδυπέτου τοῦ λαοῦ αὐτῆς Ἀνατολῆς πλὴν ἡ ἀπαξία Ἐκκλησία αὕτη ἐθεωρήθη ὡς κυρία ἀρρομὴ στάσις, καὶ ἀνιστάται, δευσιμεύουσα δι' ἰσχυροτάτων διαρρημάτων εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς πῦρρον ἐθνόν. Ἀλλ' οἱ ταῦτα προνοήτως συγγέρουσι τὴν αἰτίαν μετὰ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν πλῆθυσιν ὀρθοδόξων φαινομένων, ὅτι ἐάν ἡ Ἐκκλησία τὰ ἑθνὰ διαμορφώσῃται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, οὐχ ἦτον πολλὸν συγχρόνως αὐταὶ αἱ Ἐκκλησίαι λιχιδιόσονται ἐν ταῖς αὐταῖς ὑπὸ τοῦ λαοῦ διδομένη μορφήν. Ἀρὰ γὰρ ἡ Ἐκκλησία ἐστὶν ἡ ἀποκλείουσα ἀπὸ τοῦ πολιτισμοῦ τὴν Ρωσσίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Σερβίαν; Ἡ μήπως τὸ ἄμωρον καὶ τὸ ὑπὸ φυσικοῦ λόγου ἐπὶ τοῦτον ἀτελεῖς τὸν ἐθνὸν τούτων συνετελεῖται ἐν τῇ στασιμότητι καὶ μὴ ἀνάπτυξιν τῆς ἀνατολικῆς ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας; Το καὶ ἥρως, λέγει ὁ Λερόν Βουλ.

προνοούμεν ὅτι οἱ λόγοι δι' οὓς τοσοῦτον κ
 θυστέρησαν τὰ ὀρθοδόξα ἔθνη εἰσὶν ἐξω
 ρικοί καὶ ὅλως ἀνεξάρτητοι τῆς τε θρ
 σκείας καὶ τῆς φυλῆς· τὴν αἰτίαν τοῦ
 ζητήτεον πολὺ μάλλον εἰς τὰς πολιτικ
 καὶ ἱστορικὰς περιπετείας τῶν ἐθνῶν ἐκ
 νων.

[illegible]

Ὁ ὁρθόδοξος ἀνευ πνευματικῆς κεφαλῆς
 οὐκ ἐν δυνάμει προετοιμάσας ἀντὶ τῆς προβα-
 λῆς αἱ ῥώμην ἐν τῇ ὁδοῦ τῆς συγκυρην-
 τικῆς καὶ τῆς ἐνοποιητικῆς ἀναγκῆς ἔπεινε
 ἐλπίστας τῶν ἀποκριντοσίων καὶ τὴν πο-
 λυαὶν. Οὐδεμία τοτικὴ ἐκκλησία εἰς
 δικαιοσύνην τοῦ νῦν ἐπέβαλε εἰς τὰς ἄλλας
 τὰ ἔθνη, τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν γλῶσ-
 σαν τῆς. Ἡ ῥωμανὶς συνεσώσασα τὰ ἔθνη
 ἐν μὲν καὶ τῇ αὐτῇ πίστει δὲν ἠδύνατο
 καθυποβάλλει αὐτὰ καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην
 τῆς ἀλλ' ἀντὶ τὸ ὑπαγκύπτει τοὺς λαοὺς ἐν
 ἑκάστῃ τινι κυριαζίᾳ, αὐτὴ ἡ ἐκκλησία
 μένει εἰς τὸ νῦν συμμορφωθῆναι πρὸς τὰς
 ἰστούσας ἀνάγκας, εἰς τὸ νῦν ἀποβῆναι
 ἐκκλησία διὰ τὸν λαὸν ἡ διὰ τὸ κράτος
 ἐκκλησία ἐθνική, αὐτοκράτορας. — Ἐν μὲν
 τῇ Ἰουδαίᾳ μὴ περικυρία ἐπικρατεῖ τὸν λαόν·
 ἀλλὰ πάντα εἰς τὸν λαόν συστηγύρουν, καὶ
 ἀποπεριωρισμένη ἐκ πάντων τρόπων τὴν ἐξ-
 αίρεσιν παν ἱχνος τοτικῆς καὶ ἐθνικῆς δια-
 κρίσεως· ἐνθ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀνατολῇ τῆς
 ἀνατολῆς ἐπικρατεῖ μὴ κεντρώσθ' ὅθυνας γε-
 νήσους εἰς τὸ νῦν πολλαπλασιάζει τὰ κέντρα
 τῆς ζωῆς, καὶ δίδουσι εἰς πᾶν ἔθνος ὁδὸν
 ἀναγνώστου ἐκκλησίαν. Ἐνθ' ἡ ῥώμη ὁδο-
 τικὴ τὴν εἰς τὴν παχύνουσαν μορφήν ἔ-
 λθουσαν ὁδόν, τὸ ἀντίζηλον ἐκείνης βύζαν-
 τιον κατετέμενε εἰς διάφορα ἔθνη.

Οὐ ἐν τῷ ἡριστικισμῷ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατακτιθέντες; λαοὶ, οὐδέποτε ἀπέπεσαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἵνα διατελοῦν ὑπὸ τῇ κινωγῇ κυριαρχίᾳ τῆς Κοινοῦσταντινουπόλεως, ἀλλὰ τὴν ἀπαιτοῦ ὀρθόδοξου ἐκκλησιαστικῆς ἀποκρίσεως, τὴν ὁποῖαν τὸν τῆς γλώσσας καὶ τοῦ ἐγγράφου ἔθους καὶ συνδεδεμένον μετὰ τῆς μετροπολίτεως κατὰ τὸ μᾶλλον τὸ ἥττον δι' ἀσθενῶν δεσμών, οἵτινες ἐπέστρεπον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς διακοπῆς ἐκείνης δι' ὑμῶν γενομένην. — Κατατεταμένην δὲ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας οὐδὲν ἄλλο ποιεῖται μὴ ὅτι τι ἀκτίσει τὴν ἡμελειώδη αὐτῆς κυριαρχίαν, ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ Ρωμική, τῆς οὐσίας αὐτῆς συγκυρηνόει πάντα ἐν τῷ αὐτῷ σημείῳ. Ἐν τῇ ἑλληνο-ρωστικῇ ὀρθοδόξῃ αὐτοῦ ἐλευθερίου τινος κράτους δὲν εἶναι δυνατόν ἵνα ἀνταρξήται τοῦ ἀντικειμένου ἀρχηγῶν ἀλλοδαπῶν. Οὕτω δὲ πᾶσι ποτεροῖς διεκδικητέον.

ἀνατολικῆς τινος χώρας ἐπιφέρει καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοσύνην διὰ τὴν λαίωσιν, χωρὶς ὅμως ἐκ τούτου να πᾶσι ποτὲ ὁρισταμένη μία καὶ ἐνιαία ὁρδοθεὶς ἐκκλησία ἀντιστοιχούμενη ὑπὸ τῆς ῥώσας καὶ καὶ τῶν ἄλλων αὐτῆς ἀδελφῶν. Ὁ ὁρδοθεὶς λαὸς ἀνήκουντι ἐς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὸ αὐτὸ ὁριστικεῖα, ἀλλ' οὐ συνίστανται ἐκείνων ἄλλωςθι δὲν εἶναι τοσοῦτον στενὸς συνδεδεμέναι ὥς παρὰ τὸ καθολικῶς. Ἡ ῥωσικὴ αἰ ἀἱ ἄλλαι καὶ τῆς ἀδελφαὶ ἐκκλησίαι ἔχουν τὸ ἐνικεῖν τοῦ δόγματος καὶ τῆς πίστεως, ἀλλ' οὐ καὶ τὸ ἐναιον τῆς κυβερνήσεως· τὴν δὲ ῥωμικαὴ ἐκκλησία ἀπολύτως ὑπακούον τῷ πατριάρχῳ τῆς ὁρδοθεὶς Ἐκκλησίας ἢ τοιαύταις πατρίων τῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν ἀνεξαρτήτως.

Ἴδου ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ συντάγματος τῆς ἀ-
νατολῆς· Ἑλληνιστῶν· ἐπὶ αὐτῆς ἐπέβη
τοῦ πολιτικοῦ δικαίου γίνεται σχεδὸν ἀ-
νευρόστατος· ἀνεξήρητοι ἀπ' ἀλλήλων οἱ
διεσπάρτοι τῆς Ἀνατολῆς ἐκκλησίαι, διατε-
λοῦσι κατὰ τοὺς πολλοὺς ἡ ἥτων οὐλοῦντες
ἀνεξήρητοι ἀπὸ τῆς πολιτείας. Τοῦτο ἐ-
κείνην γενικὴν ἐπὶ τῇ ὀρθοδόξῃ ἀπα-
στεύοντες ἐν τῇ δημοκρατικῇ ἐργῇ Ἑλλὰς
ἀπεριλάττους οὗ καὶ ἐν τῇ μοναρχικῇ.
Ῥωστικῇ. Ὑπὸ τὴν ἐ-οῦσαν ταύτην ἡ θεία
ἐκείνη Ῥωσσία, οὐδ' ὅπως διαφέρει ἀπὸ τῆς
τῶν Ἑλλήνων Ῥωσσίας· ἐκτός, ὡς ἐν οὐκ ἐπὶ

A dark, heavily textured surface, possibly a book cover or endpaper, showing significant wear, discoloration, and a mottled pattern of black, brown, and gold. The texture is grainy and uneven, with a prominent vertical crease or fold line running down the center. There are numerous small, light-colored specks and larger, irregular patches of discoloration throughout the material. The overall appearance is aged and worn.

[illegible][illegible]

τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης μεταλήψεως
τῶν τῶν ἔχοντων καὶ μέλιστα τῶν παρὲν-
των. — Ἐν τοῖς αὐτοῖς δοθεὶς δύναμις νάδιχο-
ρησθῇ διὰ καὶ οἱ Ῥώτοι οὐδὲναι ποιοῦνται
προπαρσκευὴν πρὶν ἢ προσέλθωσιν εἰς τὴν
μετάληψιν αἱ ἐξοχώτεροι τῶν οικογενειῶν,
αἱ μάλλον διακεκρίμεναι κυρίαι τῶν ἀνω-
τέρων τάξεων τὴν ἐβδομάδα τῆς νηστείας
ἀποχωρίζονται παντελῶς ἀπὸ τοῦ κόσμου,
ἀπὸ τῶν διακοδιδάσκων καὶ τῶν φίλων
αὐτῶν, καὶ ἐν νηπταίᾳ καὶ πρσπευχαίς
προπαρσκευάζονται ὅπως μεταλάβωσι τὴν
ἔχραντον μωστηρίον. Ἐν ταῖς ῥωπταίς
συνακατοροῦσι οἱ ἄνθρωποι ἀνεκκονῶνται
τοῖς οἰκείοις διὰ ἀπέργονται ὅπως νησεύ-
σων καὶ πρσπευχῶν: μετὰ δὲ τὴν ἐπι-
τέλειαν τῶν ἀεθλοῦτων τούτων ἐνταλλάσσου-
νται: μετὰ τῶν φίλων φιλοφρονήσεαι καὶ
συγγρητῶν ὡς ἐν ἐορταῖς καὶ ἐν οικογε-
νεϊκαῖς τελεταῖς. Ἡ μετάληψις τοῦ αὐ-
τοκατόρος τῆς αὐτοκατορήσεαι καὶ τῶν
μεγάλων δοκῶν καταχωρίζεται ἐν τῇ ἐπι-
σημῇ ἡμερῇ, ὅσπῃ διδιδδεταὶ διὰ
τοῦ τύπου εἰ πάσας τὰς γωνίας τῆς ῥω-
πταῖς αὐτοκατορήσεαι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ITALIA.

Ο ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ.
ΓΚΑΛΛΕΓΚΑΣ.

Ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἰταλίας, τὸ μέγα ἐκεῖνο γεγονός, περὶ οὗ τοσαῦτα ὠνευρέθησαν τὰ εὐγενή τῆς ἰταλικῆς γῆς τέκνα, ὑπὲρ οὗ ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας τοσαῦτα ὑπάρτησαν διὰ τὴν φιλελευθερίαν καὶ φιλοπάτριδον Ἰταλοῖ, ἐφιελκυσεν, ὥς εἶδος, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰς συμπαθείας ἀλλοτρίου τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, ἑξαιρουμένης ἐννοεῖται μιᾷς μόνης σπειράς ἀνθρώπων, διατελούντων ἐκτός πάσης ἀνθρώπινης κοινωνίας. Ἀλλ' ἡ ὥραία ἰταλικὴ γερστροφικὴ ἐξουσία καὶ γενομένη κράτος ἐνισκίοντο ἡγευδόμενοι ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προδοκίας τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Τὸ νεαρόν κράτος πάχει διενεῶς καὶ μέλειστα ὑπὸ δύο ἐπιφέρει, πρῶτον μὲν πάσχει ἐκ τῆς τὰ ἐνδόσῃ καὶ αὐτοῦ μακρονοῦστος γαγγρῆνης, ἐκ τοῦ Βατικανῶν καὶ τῆς κληροκρατίας, ἀρ' ἥς ἀδύηλον πότε καὶ ἐάν ποτε ἀπελευθερηται, ἀπὸ ὁμόσταυ ἐπράτης τελευτῶν λεθραγωγὴν διὰ τὴν πολιτεῖν πρὸς τοὺς περὶ τὸν πάππυ πολιτικῶν, καὶ δεύτερον πάσχει ὑπὸ ἡ ἥττον διενεῶς, ἀτε διὰ μικρὴν κατορθώσαν, ἵνα συνενώτρ στενέστατα καὶ ἀδελφικῶς τοὺς λαοὺς ἀπότης τῆς Ἰταλίας, ἥς αὖ διαφόρων ἐπαρχίας, καὶ μέλειστα τὰ δύο μέγιστα τυχεῖα καὶ ἡ κάτω καὶ ἡ ἄνω Ἰταλίας τρηοῦνται καὶ μέχρι σήμερον ἐτεὶ τὰς κληρονομικὰς πόρς ἀλλήλας κυνιπαθείας καὶ ἀντιζήλιας, φινόμενον ὁσῶ κοινόν, καὶ παρ' αὐταῖς ταῖς οἰκογενεαῖς σύνθησις ἐν Ἰταλίᾳ, τοσοῦτον καὶ ὁλέθρον διὰ τὴν εὐδυσίαν τῆς μετὰ τοσοῦτους ἀγῶνας ἐπιτευχθείσης ἐνίστασε καὶ τῆς εὐμερίας τοῦ νεαροῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο γραφομένης ἀνέγνωμεν πλείστα θάλας ἐξ Ἑλληνικῶν ἀνταποκρίσεως εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο βλέπομεν γράροντα καὶ ἐν τῷ ἰταλικῷ τύπῳ καὶ τινα διακεκρυμμένον δημοσιογράφον ἰταλὸν τὸ γένος οὐδὲν διατάσσοντα ἵνα ἀπαλάσῃς ἐκθέτῃ τὰ πράγματα. Ὁ διὰ τὰς ἐλπίδας τὸν ἀγγλικὸν "Χρόνον" σπουδαίως αὐτοῦ ἀνταποκρίσεως γνωστὸς εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν κόσμον Γκαλλέγκ-κας ἀπερρίβη πρὶν τινα ἡμερὰν σπουδαίαν πρὸς τὴν ἰταλικὴν ἐφημερίδα τὴν "Γυφίαν" ἐπιστολὴν, ἣς καταχωρίσμεν ἀποσπάσματα τινά, προτάσσοντες αὐτὰ πάλαι περατῆρήσεις τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς "Γενικῆς Ἑφημερίδος" τοῦ Αὐγούστου". Ὁ γεγραμὸς ἀνταποκριτὴς γράρει περὶπου τοιαῦτα εἰς τὴν εἰρημένην βασιλικὴν ἐφημερίδα:

Ἡ ἱταλικὴ ἰσχυρὸς «Γνώμη» ἐν τῷ ὅλλῳ τῆς 29 μαῖου καταχωρεῖ ὡς κύριον ἄρθρον ἐπιτολὴν τῆς τοῦ ἐβδόμου ἐντακτικτοῦ τοῦ «Χρόνου». Ὁ ἀνταποκρινόμενος, ἀνὴρ ἱταλὸς τοῦ γένους, καλλιέργητος, γνωστὸς παρὰ τῷ δημοσίῳ διὰ αὐτῶν τῶν περὶ αὐτοῦ πιστὰς ἐκδοχῶν, εἰς τὴν κοινὸν ἀλλοτρίαν καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ διατελῇ νῦν ὡς ἀντικείμενον γενεῶν κατ' αὐτὴν κατακρηρῇ τῶν ἱταλῶν ὁτις φρονοῦσιν, ὅτι ὁ συμπολιτὴς αὐτῶν ὡς κύριον σκοπὸν προτίθει, ἵνα διὰ τοῦ «Χρόνου» περατῇ εἰς τὸν κόσμον ψευδῶς καὶ κατὰ τὴν ἱταλικήν. Πάντες λέγουσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος εὐχστρεφὲται παρὰ τὰς πράγματα λίσσεται ἢ ὡς πράγματι ἔχουσι καὶ λίαν ἐπιτηδεῖας στρέφει ἐν προσηγνῇ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μόνον

ἐπὶ τῶν κακῶν ἔχοντων καὶ τῶν δεινοπα-
θμάτων τῆς Ἰταλίας ἐνὶ συνήθει ἀπο-
καταστάσει καὶ τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων
κατὰ καιροῦς αὐτοῖς διαπράττειται. Αἱ
καταργήσεις αὐταὶ εἰσὶν ὅπως ἀδύνατον
καθότι τὰ πάντα δὲν εὐμερῶνται ἐν τῇ
ἰταλικῇ φρονήσει, εἰ καὶ καθόλου εἰπείναι
οὐδὲν αὐτοματὴν ἀνάγκη εἶναι νὰ καταρ-
θῇ ὅτι ἀπολαύει πλείονος ἐλευθερίας ἢ ὅτι
κέκταιται ἰκανοτέρους καὶ ἀνωτέρους πάσης
μορφῆς πολιτικούς ἀνδράς. Οὐχ ἦν τὸν ὑ-
πάρχοντα καὶ σφάλματα οὐκ ὀλίγα, εἰς τὴν
ἀκρίβειαν καὶ ἀπαθὴν ἐξέτασιν τῶν ὁποίων
τότε μόνον ἀναγκάζονται νὰ ἐγκυπώσιν
οἱ τούτων παρρησίαι, ἐν ἑξῶθεν τὰ πράγ-
ματα παρῶνται σαφῶς περὶ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν, καὶ ἐὰν οὗτοι συνιστῶνται
ὅτι οἱ τῶν ἰταλικῶν πραγμάτων κατὰ τῶν
μῶν ἐστιν ἄνθρωποι καὶ ἐκ γενετῆς καὶ
ἐξ ἀνάγκης ἀνέκεινται σώματι καὶ ψυχῇ εἰς
τὸ ἰταλικὸν ἔθνος, καὶ ὅστις ἐνεκα διαφό-
ρων λόγων περὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων εἰσὶν
τοῦ νὰ ἦναι ἀνώτερος τῶν κομματικῶν
παθῶν.

Οἱ ὑπέρμετροι ἐξοπλισμοὶ, τὰ δαπανη-
ρὰ δημοσία ἔργα, ἡ ἀπειρία τῶν διὰ τε
τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικροὺς ὑπαλλή-
λους θέσεων, ἡ ἀβηλία καταστάσεως τῆς δη-
μοσίας ἀσφαλείας, αἱ ἀπορρίψεις τῶν ἐνόρ-
κων καὶ ἡ κακὴ ἀπόνομή τοῦ δικαίου, αἱ
καταργήσεις τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ
αὐτοῦ ἀλλὰ ἀνάλογα ἀποφύματα, ταῦτα
κυρίως ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῶν τακτικῶν
ἀναποκαρίσεων τοῦ Ἰσπανίου, δι' ἃς τοσοῦ-
τον ἐξερρήθη τὸ πνεῦμα τῶν Ἰταλῶν.

Νῦν οὐ αὐτὸς δημοσιογράφος οὐχὶ πλέον
διὰ τοῦ «Χρόνου» ἀλλὰ διένεικε τὰς σπου-
δαίστερας ἐγκυρίων δημοσιογραφικῶν ὁρ-
γάνων καθάπερ αὐτοὶ τοῦ κοινωδου-
λευτικοῦ βίου τῶν Ἰταλῶν. Ἡ τελευταία
αὐτῆς ἐπιστολὴν πραγματεύεται καὶ τὰς
τῶν ὑπογραφῶν τῆς 24 Μαΐου καὶ κατὰ
δακτύλου εἰς πᾶσαν ὁλοφάνη ἀποφύ-
ματι καὶ ἐπαρξίαν ἀντιλήγει καὶ μικρο-
φιλοτιμίαν, ὅχι καὶ μόνον αἰτίαν ἐγένοντο
τὰ κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν ἐκείνην ἡ-
μέραν ἐν τῇ ἰταλικῇ Βουλῇ γεγονότα. Ὡς
παθὴ, οὐχὶ πλέον τὰ κομματικά, ἀλλὰ
τὰ προερχόμενα ἐκ παναρχαϊστικῶν τοπι-
κῶν ἀντιλήψεων ἐκπορεύσαντος τοσοῦτον,
ὥστε παρέρχοντο καὶ αὐτὸν τὸν Νικητόραν,
καὶ τὸν Μιγγέτην ὃν διέφυγον ἐπὶ τέ-
λους λόγους, οὐχὶ τοσοῦτον εὐπρεπῆς διὰ
τὸν ἐν μέρει καὶ κατηγορούμενον ἀντι-
προσέβον κύριον Σαραντίνον, τὸν μὴ ἀνα-
καλίσσαντα εἰς τὴν τάξιν τῶν περὶ μη-
δεύων τοσοῦτον θορυβητόν. Ὁ Γαλλοῦ-
κας ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ἐπὶ τέλους κα-
ταλήγει λέγων: «Ἄστε τὰς περιγραφὰς
εἰς τὴν θέσιν τοῦ νὰ ἐκλείψωμεν ἐν ἐκ τῶν
δύο ἢ τὸν χωρισμὸν τῆς χώρας ἢ τὴν γε-
νοκτονίαν. Λέγουμεν δὲ πάντες ὁρῶμεν
ἐν πλῶν τῶν ἀναλόγων τῆς καταστά-
σεως αὐτῶν πλὴν πάντες δὲν πληροῦ-
νται καὶ μέλλεται ἐν ταῖς μεσημβριναῖς
ἐπαρχίαις Νομίζω δὲ ὅτι ἡ τε κυβερνήτης καὶ
ἡ Βουλὴ τὰς πλείους τῶν δαπανῶν ὠρε-
σαν πάντοτε ὑπὲρ τῆς κατὰ Ἰταλίαν. Καὶ
τοῦτο δικαίως: διότι αὐτὴ ἦν πένις καὶ
γυμνὴ, ἦν ὥρμαινε νὰ ἐνδύσῃ ἡ Ἰταλία.

Τὸ γ' ἐπὶ τὴν διαγωγὴν τῶν βου-
λευτῶν τῆς νοτίου Ἰταλίας εὐρίσκω λίαν
φυσικὴν. Οἱ βουλευταὶ οὗτοι χάρις εἰς
τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς πρωτεύουσας
καὶ εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἀδυναμίαν τοῦ νὰ τα-
ξιδεύσῃ διὰ τῶν σιδηροδρόμων δωρεάν,
ἐξασκοῦσι μεγίστην ἐπὶ τῆς βουλῆς ἐπι-
ρόην, ἥτις δυνάμει δὲ ἔχει ὁλοφάνη συνε-
πείαν εἰς τὴν ἐνταῖθα ἀσφάλειαν τοῦ ἰταλικοῦ
βασίλειου. Καλὸν ἵσως ἦτοίαι εἶναι ἐὰν
πάντες οἱ βουλευταὶ ἠναγκάζοντο νὰ μέ-
νουν διαρκῶς εἰς τὰς οἰκίας θέσεις, διότι
τότε μόνον ἦδυνάτο νὰ ἐπιτελοῖν ἀληθῆς
καὶ νόμιμος πλειονότητα ἐν τῇ Βουλῇ.
Ἄλλως δὲ ἐπερχόμενοι πάντοτε αἱ χρεῖαι
σκηναί, καθ' ἃς τὴν ἐπιτοχὴν αἱ ψῆφοι τῆς
κατὰ Ἰταλίαν θέλουσιν ἀκούει τοῦ φη-
σιν τῆς πορταρίας τῶν βουλευτῶν τῶν
βορείων ἐπαρχιῶν. Ἐνὶ λόγῳ οἱ κοινωδου-
λετικὸς μετὰ τοῦ νῦν συστήσαντος συστήματος
δὲν δύναται νὰ ἐκπληροῦσθαι καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι καὶ οὐδεὶς ἦμαρ, ὥς ὅτι ἐρρήθη,
ὅτι οἱ οἰκονομικὸν γυμνάσιον ἢ εἰς τοπικούς
διεπισκοποῦν καὶ ταῦτα μολὶς μετὰ πέ-
σαν ἐπὶ ἀπὸ τῆς παντελὸς ἐνώσεως τῆς
Ἰταλίας.

Ὅθεν ἀνάγκη ἵνα ὁ ἀριθμὸς τῶν βου-
λευτῶν ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ νόμον καὶ ἀναδι-
οργανωθῇ ὅτε ἐκλογικὸς νόμος καὶ οἱ κανο-
νισμοὶ τῆς βουλῆς ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ
ὅτι ἐν τῇ βουλῇ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων,
οὐδὲ νὰ ἐπιτελέσθαι ἵνα ὁ καθήκοντος ἢ ὁ
δικαστικὸς ὑπερεπὶ δύο κυρίως, καὶ νὰ δι-
δάσκη μὲν Πίζαν καὶ οὐκ ἐν Μεδιολά-
νῳ, καὶ ψυχορροῇ δὲ συνδυαζομένη ἐν Ρωμῇ.
Διὰ πλείους τοιαύτας ἀπαιτήσεις ὑπάρχει
ἀνάγκη νόμου, ὅς δὲ νὰ ἐφύριξε βελτίαν
ἡ παρούσα Βουλὴ. Κατὰ τὰς νέας ὁμοῦ ἐκ-
λογὰς δὲν νὰ διακριθῶσιν περὶ τούτου οἱ
ἐκλογικὸν σύλλογον ἐν δὲ τῷ μετὰ τοῦ μί-
κρου ἀγαθῷ προέξοντος ἡδυνάτο νὰ γείνῃ ἡ
καταργησις τῶν δωρεάν τοῦ βουλευτῆς δι-
δομένου σιδηροδρομικῶν εισιτηρίων ἐκτός
μῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς συγκλήσεως ἢ
τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς. Ἐν τῇ προ-
νομίᾳ ἐκείνη ἐλευθερία εἰσιτήρια δὲν ὑ-
πάρχον, δὲν θὰ ἐγίνοντο μάρτυρες τῶν
τελευταίων δύο κομικῶν συνεδριάσεων.
Ἄλλ' ὅπερ τὸ λυσιπρότερον, τὸ πρόνομιον
ἐκείνου παρεργιστὴν τοῖς βουλευταῖς διὰ βα-
σιλικῶν διατάξεων, ὑπερ ἀνάγκη νὰ κα-
ταργηθῇ καὶ πάλιν διὰ παρρησίαν δια-
τάξεως...

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΝ. Η ΑΝΑΓΝΩΡΙ-
ΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Μέχρι τοῦδε πολλὰ καὶ τὰς ἐξω-
πλῆς ἀκούμεν σφοδρότατον διεγερτικόν
τὸν μεταξὺ Ἑκκλησίας καὶ Πολιτείας πό-

λεμον, ἀλλὰ μόνον τὴν Πρωσικὴν συνεβί-
βαν νὰ βλέπωμεν ἐξορροῦσαν τὰ πολυπλη-
θῆ τῶν ἰσπανικῶν τάγματα καὶ ἀπάρχοντα
εἰς τὴν ἐκείνην τοῦ ἀπειθήσαντος καὶ
κατὰ τὸν θετικὸν τὸν κράτους νόμον ἐ-
ναντιούμενος ἱερεῖς καὶ ἱερόχους. Κατὰ
πᾶσαν ὁμοῦ πιθανότητα ὁ αὐτὸς πόλεμος
καταδοθήσεται καὶ ἐν τῇ ἰσπανικῇ νο-
μοθεσίᾳ, ἐνθα ἐντός μικροῦ προσηλίζονται
πάντες τραγικὰς μετὰ τοῦ κλήρου σκη-
νᾶς, αἵτινες δὲν θέλουσιν ἐπείγει πολὺ τῶν
τῆς Πρωσίας, καθότι ὡς ἐκ τῶν τελευταίων
γερακιῶν φύλλον μανθάνομεν, οἱ ἐπισκο-
ποι καὶ ἡ Ἑκκλησία τῆς Ρώμης ἐκέρχον
ἤδη ἀναρρῶν τὸν κατὰ τῆς πολιτικῆς
νομοθεσίας πόλεμον.

Κατ' ἀπομνηστὴν τῆς Πρωσίας καὶ ἡ
Αὐστρία, ὡς γνωστόν, ἐφύριξε τελευταίον
τοῖς ἐκκλησιαστικῶν νόμοις καὶ τοῖς περὶ
τοῦ πολιτικοῦ γάμου, περὶ οὗ οἱ ἐπίσκοποι
τῆς Αὐстро-Οὐγγαρίας δημοσίᾳ ἀντιήλθα-
σαν μετὰ τῆς ἀρχαίας βωμολοχίας «Βλῆς ἐ-
πιστολάς τοιαύτης φύσεως, ὥστε σφοδρὰ
ἠελόθη κατ' αὐτὰν ὁ φιλελεύθερος τύπος,
ὅστις μὴ ἀκούμενος εἰς ἀπλήν ἀγανάκτη-
σιν καὶ εἰς ἀντεγκλήσεις λόγων ἐπὶ τὴν
προσώπῃ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τὸ ἐπὶ τοῦ
ἔθους, ὅτι ἡ τελευταία διαγωγὴ τῶν ἐν τῇ
Αὐστρίᾳ ἱερχῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐπιφί-
κει καθ' ἑαυτῆς τὴν αὐστηρίαν τοῦ νόμου
ποινῆν. Ἀναλυτικότερον τῶν ἄλλων ἐρη-
μερίων ἐξετάζον τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ «Νέος
Ἑλεύθερος Τύπος» γράφει οὕτως: «Διὰ τῆς
δημοσιεύσεως αὐτῆς τῶν μετὰ τῶν αὐ-
στριακῶν ἐπιστολῶν καὶ τοῦ πᾶσι περὶ
τοῦ νόμου τοῦ πολιτικοῦ γάμου ἀνταλ-
λαγῶν ἐπιστολῶν σύμπερ οὗ κλήρος πα-
ροτρύνεται ἵνα ἀπομειώμενος καὶ οὗτος
τῶν ἐπισκόπων τῶν ἀντιπρὸς πᾶσιν δυνάμει
κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, ἐνθὰ οὐ-
δὲν δὲν συνάδει μετὰ τοῦ κοινῶν ἀ-
ποφ. Τοιαύτη διαγωγὴ κατὰ τῶν συν-
θῶν νόμων χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς νομο-
θετικῆς συνήθους ὡς ἐγκλημα. Ἀκούετε ἀ-
ναγκαστικὰ ἐν τῇ προκειμένῃ περι-
στάσει ὅτι ἡ § 16 τοῦ πρώτου ἐκ-
κλησιαστικοῦ νόμου λέγει: «Οἱ ἐπίσκοποι
ἀποτρέπονται ἵνα τὴν δημοσίαν τῶν
δικαιοσύνης καὶ διατάξεων αὐτῶν κοινο-
ποιῶσιν ἀμέσως εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχάς».

Ἡ δὲ § 60 παραγράφος τοῦ αὐτοῦ νόμου ὑ-
ποχρεοῖ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
μάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως πολι-
τικὴν ἀρχήν, ὥστε ἐπιτρέψῃ, ἐὰν τὰ ἐκ-
κλησιαστικά ὄργανα ἐκφράξωσι τοὺς ὁρι-
σμούς τοῦ παρόντος νόμου».

Οἱ ἐν Βερολίῳ ἐκτελούμενοι ἐπιθε-
ταίνοντες, ὅτι τὸ γέν. ἔργον δὲν θέλ. σιν
ἀναγνωρίσει τὴν ἰσπανικὴν κυβερνήσιν, ἀλλ'
τὸ μὲν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰς ἐπιστολὰς
αὐτῶν ὁρᾷς θέλουσι διατρεῖν διὰ τοῦ
πρὸ μικροῦ αὐτοῖς ἀποσταλθέντος κήρυκτος
Λόρδσφελδ. Ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία τὰ
αὐτὰ προτίθεται νὰ πράξῃ ὁμοίαν. Ὑπάρχει
ἀμφιβολία: συμφωνοῦν δὲ πρὸς τὰς δυνάμεις
ἐκείνας καὶ ἡ Αὐστρία πρὸς τὴν ἐκείνην
εἰσεῖται ἡ στήλη τῆς τοιαύτης ἐπιστολῆς ἀνα-
γνωρίσεως. Βεβαίως δὲ δὲ μόνον ἐὰν καὶ τῇ
ἀναγνωρίσει τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως, οὐκ
ἀποσταλθεῖται εἰς Μεδιόλαν προεδριῆς ὁ
κύριος Φίτσινγκ, ἀλλ' ὁ πρῶτος ἐν Κοι-
νιστικῶν ἀντιπροσώπων τῆς Αὐστο-
ουγγαρίας κύριος Λούδοβ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ο ΠΕΡΙ ΕΥΚΡΑΤΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ Κ. BRAIT.

Ἡ «Σημεία» τοῦ Λονδίνου δημοσι-
εῖται τὰς ἐπομένους ἡμέρας περὶ τοῦ λό-
γου τοῦ κ. Βράϊτ τοῦ ἀπορριπτοῦ τοῦ
ἐγκρατείας ζήτημα.

Ὁ μακρὸς λόγος τοῦ κ. Βράϊτ περὶ τοῦ
ζήτηματος τῆς ἐγκρατείας δικαίως ἐπιση-
μαίνει τὴν πρὸς τὸν ἀγροῦσαντα ευρωμοσ-
τικὸν τοῦ δημοσίου. Ἐννοίηται καθ' ἣν οἱ
φανατικοὶ πασῶν τῶν κλάδων γεγονότων
τῆς φωνῆς ζήτησαν ἀσφάλειαν καὶ καταπι-
στικὰ μέτρα, ἀπὸ οὗ ο. κ. Βράϊτ παρενέ-
θησι συμβουλὰς περὶ μετριοπαθείας: οὐδεὶς
ἐκ τῶν αὐτῶν ὁρᾷ τὸ ἐκ τῆς ἀρχαίας
δυνάμει, καὶ ὁμοῦ διακαρτερῶναι ἐντόμως
κατὰ τῶν ἀγῶν ἀσφάλειαν νόμον ὅς ἡ-
λυσαν νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὸ Κοινωδύλον
καὶ οἱ αἱ δὲ πρὸς τὸν πόλιν ἀποσταλίας
καὶ ἐπαναστάσεις.

Ὁ ῥήτορ δὲν λαμβάνει ἴσως ἀρκούντως
τὴν ἐκείνην ἐκείνην ἐπὶ τὸ ἐλαττωμα-
τὴς τῆς ἐκείνης ὡς ἐγγίσταται παρὰ ταῖς
ἀνωτέρας καὶ ταῖς μέσας τάξεις, ἐκδηλοῖ
ἐπίσης τὴν τοῖς καὶ συμπτώματα ἐλατ-
τώσεως, παραγγέλλει ὁμοῦ νὰ ἐλπίθῃ ἡ
θεραπευτικὴ ἐν νομισματικῶν μέτροις, ἀλλὰ
μὴ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ τῶν ὁρῶν καὶ ἐν τῇ
ἐκείνῃ, ἐπὶ τῇ Κοινωδύλῳ, λέ-
γει, δύναται βελτίαν νὰ παρασχεθῇ διὰ
τάξεις πρὸς ἐνδοχρῆσιν τῆς τάξεως, τῆς
ἐκείνης, τῆς ἐν ταῖς ἐκείναις δύναται
νὰ μεταβιβάσῃ τὸν μόνον ὡς ἐγκλημα-
τικὴν ἀλλ' οὐχὶ νὰ νομοθετήσῃ πρὸς τὸν σκο-
πὸν ἀπολύτου καταργήσεως τῆς πωλητικῆς
ποτῆν.

Δι' ὁρῶν καὶ ἡλικία ἐπιρροῇ, ἡ
ἀγωγή, ἡ διδασκαλία τῆς Ἑκκλησίας καὶ
τοῦ σχολείου, τὸ παράδειγμα τῆς κοινο-
νίας ἐν γένει, τοιαῦτα τὰ μόνον ἀποτελε-
σματικά ὅπλα κατὰ τὸ ἐξουσιαστικὸν
τοῦτο ἑκτελεστικόν. Ἄλλως δὲ τὸ ἀγ-
γλικὸν ἔθνος παρουσιάζει ὑπὸ πᾶσι ἐπο-
ταῖν αὐτὴν ἐπαισθητὴν πρῶτον. Ἀναρω-
τιοῦμεν δὲν τυγχάνει πλέον τῆς ἀλλοτε
ἀνοχῆς ἐμμένει τὴν ἀποστορῶν καὶ τὴν
ἀπείαν, τὸ δὲ ἀσέβημα τοῦτο εἰσαίνει ἐπὶ
μᾶλλον εἰς τὰ κατωτέρω ἡμῶν κοινωνικὰ
στρώματα.

Δὲν προβλέπομεν παντάπασιν μετὰ
τοῦ κ. Βράϊτ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ ἀπόλυτος
ἐγκράτεια γενήσεται καὶ κινῶν ἐπικρατοῦν
ἐν τῇ ἀγγλικῇ κοινωνίᾳ, ἀλλὰ πιστεύομεν
ὅτι θέλει ἔλθαι καιρὸς καθ' ὃν ὁ λαὸς ἀπᾶς
θέλει λάβεῖ ἐξέλιξιν καὶ ἐγκρα-
τείας, αἵτινες ἂν πενήκοντα ἔτων εὐλοίας
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῶν προπομπῶν καὶ τῶν
νομοθετικῶν καταπιεστικῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ
τῆς ἡλικίας ἀναπτύξεως ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τέλος, αἵτινες ἂν πενήκοντα ἔτων εὐλοίας
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῶν προπομπῶν καὶ τῶν
νομοθετικῶν καταπιεστικῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ
τῆς ἡλικίας ἀναπτύξεως ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Χθὲς ἐκκοινοποιήθησαν εἰς τὴν Ὑψ. Πύ-
λιν οἱ ἐπομένους διορισμοὶ γενόμενοι δι' αὐ-
τοκρατορικῶν διατάξεων:

Ὁ νέος ἰθαίτερος ἡμέρας τῆς Α. Α. Μ.
τοῦ Σουλτάνου προήχθη εἰς τὸ ὕψιστον θρη-
σκευτικὸν καὶ ἱερὸν παρὰ τοῖς ὁμοῦ καὶ
ἐξέλιξιν Σεῖχ-οὐλ-ἰσλάμ.

Ὁ νέος διεργενοῦς τοῦ αυτοκρατορικοῦ
δικανίου Σαχὼδὸς βῆς διωρῶν μὲν
ἐισρηγῆς τοῦ αὐτοῦ διδανίου ἦτοι διευθυ-
ντῆς τοῦ γραφείου ἀμετρί. Ὁ δὲ νέος τῶν
θεσίων ταῦν κατέχον Κενκάν βῆς διωρῶν
ἀπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Ἀδεταί ὅτι εἰς τὴν θέσιν διεργενοῦς
τοῦ αυτοκρατορικοῦ δικανίου θέλει προβι-
σταθῇ ὁ Ἀλὴ Φουάτ βῆς: υἱὸς τοῦ ἀπο-
βαντοῦ Ἀλὴ πασά, πῶν μεκτοῦ τῆς
ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν.

Καθὰ μανθάνομεν, οἱ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν
ἀπολειφθέντες ἀντιπρόσωποι τῶν Σαχίων,
οἵτινες εἶχον ἀποσταλῆναι διὰ τὴν ὑπόθεσιν
τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν, μετα-
βάλλαντες εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν, ἔχον τὴν τιμὴν
ἐν παρουσίᾳ τοῦ πρὸς τὴν Α. Ὑψ. τὸν
μὲν βῆς τῆς καὶ καθυπέβαν τὰς βα-
θείας αὐτῶν ἐγκρίσεις πρὸς τὴν αυτοκρα-
τορικὴν κυβερνήσιν ἐπὶ τὸ διορισμὸν
Α. Ὑ. τοῦ Κωνσταντίνου Φωτιάδου εἰς τὸν
ἡγεμόνον τῶν τῆς πατρίδος τῶν ἀνδρῶν
ὅς τὸ πᾶν τῶν καὶ ἡ ἐργασίαν ἐν-
δοχῆς καὶ ἰκανότης ἀγαθὴν παρουσιάζονται
ὑπὲρ τῆς καὶ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἐν-
δοχῆς τῆς Σαχίου. Οἱ ἐργασίαν ἀντιπροσώπων
ἐξερρήσαν μόνον ὅτι λυσιπρότερον μὴ δύνα-
ται ὡς ἐκ τῆς ἀναρχίας: τῶν ἄλλων
αὐτῶν συναδέλφων, ἵνα καὶ ἐγγράφως
διατυπώσιν τὰς ἐκφράσεις τῶν ἐξ ὁμο-
κατοῦ σκεμνίου λαοῦ.

Τὸ ὑπουργεῖον συμβούλιον δὲν συνήλθε
χθὲς ἐνεκα τῆς τελετῆς τῆς ἐγκαθιδρύσεως
τοῦ νέου σεῖχ-οὐλ-ἰσλάμ εἰς τὴν παρῶν-
σαν οἱ ὑπουργοί.

Ἡ Α. Ε. δὲ μὲν αὐτῶν καὶ ὑπουργοῦ
τοῦ αυτοκρατορικοῦ οἴκου Φερὴ πασά
ἀνεγνώσει χθὲς εἰς Χερσὶ ὡς ἐπὶ τὴν
ἐν τῷ γραφίῳ τοῦ ἐπικρατοῦ καὶ εἰς τὴν
Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον ἀνέκον μετὰ τῶν
ἡγεμόνων.

Χθὲς ἡ Α. Ε. δὲ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν
Ἀβριὸ πασά κατέθετο πρὸς τοῦ πρῶτος
τοῦ ὅρου τὰ σεβαστὰ καὶ τὴν βελτίαν
αὐτοῦ ευνοήσαντες ἐπὶ τῷ ἀπομεινῶν
ἐκ τῆς Α. Ε. δὲ νέου δειγμάτων τῆς αὐ-
τοκρατορικῆς εὐνοίας διὰ τῆς ἀπονομῆς
τοῦ παρῶντος Ὀσμάν πασά.

Ὁ πρῶτος τῆς Ρωσίας, Ἐξ ἀπα-
τῆς Γκιαντρε, συνδυάζοντες καὶ παρὰ
τοῦ κ. Ἀνδρέου Μουραβιέ, τοῦ γνωστοῦ τῆς
ὀρθόδοξης θεολογίας, ἀρτίως ἐπαρρηγόνο, καὶ
ἐκείνου, ἐξ Ἀλφ. ἔνθα εἰς μετὰ τὴν
πρὸς περιτομὴν καὶ προσηλίζοντα, μετὰ
τὴν τῆς τῆς καὶ παρῶν καὶ ἐπὶ τῆς
ἐν τῇ παρῶν καὶ ἡ ἰσχυρία, Ἀμφοτέρω-
θεν δὲ μὲν ὁρᾷ ὅσον συνδιαλεγόμενοι
μετὰ τῆς Α. Ε. Π.

Ἀκούομεν ὅτε πρῶτος τῆς Ρωσίας
καὶ ο. κ. Μουραβιέ μετὰ τῶν ἐπικρατοῦ
καὶ τὸν νῦν παρῶν τῶν Ἀρμενίων
μακαριώτατον κ. Νικητήν.

Ἡ Α. Ὑψ. ὁ νέος ἡγεμόν τῆς Σαχίου Κων-
σταντίνος βῆς Φωτιάδης μετὰ τὴν προχθὲς
τοῦ αυτοκρατορικοῦ οἴκου Φερὴ πασά
ἀνεγνώσει χθὲς εἰς Χερσὶ ὡς ἐπὶ τὴν
ἐν τῷ γραφίῳ τοῦ ἐπικρατοῦ καὶ εἰς τὴν
Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον ἀνέκον μετὰ τῶν
ἡγεμόνων.

Χθὲς ἡ Α. Ε. δὲ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν
Ἀβριὸ πασά κατέθετο πρὸς τοῦ πρῶτος
τοῦ ὅρου τὰ σεβαστὰ καὶ τὴν βελτίαν
αὐτοῦ ευνοήσαντες ἐπὶ τῷ ἀπομεινῶν
ἐκ τῆς Α. Ε. δὲ νέου δειγμάτων τῆς αὐ-
τοκρατορικῆς εὐνοίας διὰ τῆς ἀπονομῆς
τοῦ παρῶντος Ὀσμάν πασά.

τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων τῆς πα-
ραδόσεως τῆς ἀρχῆς προπεμπόμενος ὑπὸ
τῶν καθήκοντων καὶ τῶν μαθητῶν βελτίαν
συγκλητικῶν ἐπὶ τῇ ἀναρχίᾳ αὐτοῦ.

Ἀναγνωσκόμεν ἐν τῷ «Ἀνατολικῷ
Ἀστέρῳ».

«Αἱ ἐκ τοῦ προστίμου τῶν κατὰ τὸ πε-
ριστὸν Πάσχα πυροβολισμῶν προερχόμενοι
180 ὀθ. λίραι ἐστάλησαν ἐκ τοῦ ὑπουργείου
τῆς ἀστυνομίας τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα
εἰς τὰ πατριαρχεῖα διὰ τοῦ πατριαρχικοῦ
παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλιν ὑπαλλήλου Δανιὴλ
ἐνδοχῆς, συνδυάζοντες καὶ ὅς ἡ ὑπαλλή-
λου τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας.

Πρόκειται δὲ προσεχῶς νὰ σταλῶσιν
ἐπίσης καὶ αἱ ἐκ τῶν πυροβολισμῶν τοῦ
ἐπετεινοῦ Πάσχα (1874) προερχόμενοι ὁ-
θωμανικὰ λίραι.

Ἦδυνάτο νὰ ἐρωτησθῇ εἰς τί θέλουσι
διατεθῇ αἱ ἐκ τούτων αἰτίων προερχόμε-
νοι ὁθωμανικὰ λίραι; Δὲν ὅλ' ἦτο ἀπ' ἐξ
ἀσκήσεων νὰ συγχωνεύσιν εἰς τὰς ἐπισ-
μους ἐνεργουμένας συνεισφοράς ὑπὲρ τῶν κα-
ταργουμένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ Ἀνα-
τολίᾳ ἵνα φανῶμεν καὶ ἡμεῖς ποιούντες τι
καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας; Ἀλλὰ πιθανόν
τοῦτο νὰ ἐγένετο ἥδη.

Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξ-
δρείας, ὁ γενικός διοικητὴς Χαλεπίου Ὑψ.
Μεχμέτ Ρουσάδ πασά Σερβαν-Ζαδὲς Ἀ-
ρμενίους τὴν δευτέραν εἰς τὴν πόλιν ταύ-
την ἀπέστει τὴν ἐπιστολὴν τρίτην ὅπως ἐ-
ξοκολούθησιν τὸν ὁδόν τοῦ ἀπεργασίαν
εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ
ταχθέντος νομοῦ.

Ἡ «Τουρκία» δημοσιεύει τὰς ἐπομένους
λεπτομερε

ος. Malaleel, πλ. Bielovussich, κεν. Ἀζορ.
ος. St. Covapevich, πλ. Sacobevich, κεν.
Μαριανούπολις.
γγλ. Amalthea, πλ. Hall, κεν. Ἀζορικὴν.
πλ. Aden, πλ. Pellerano κεν. Σουλτάν.
Ἀπόπλοι ἀτυπλοίων.
λ. Ebre, πλ. Fabre, διάφ. Μασσαίαν.
γγλ. Euxene, πλ. Plindt, κεν. Σουλίη.
ος. Beta, πλ. Dobson, κεν. Ὀθέρσων.
ος. Ardmore, πλ. Baskfill, κεν. Βαϊλάν.
γιν. A. Dacalleh, πλ. Druscovich, διάφ.
Ἀλεξάνδρειαν.
Chereff Rissan, πλ. Osman, διάφ. Batoum.
Βάκια καὶ Βουγιούκδερε, τῇ 278 ἰουνίου.
Κατάπλοι ἱστιοφόρων.
λ. Ἀντώνιος, πλ. Καλημέρη, στρ. Μασσαί.
στ. Tiganrog, πλ. Radonich, »
κατάπλοι ἀτυπλοίων.
γγλ North Tyne, πλ. Hardlow, στρ. Μάλτας.
Nercia πλ. Tucker, κεν. Μασσαί.
Nigir, » Jones, » Λονδίον.
Frichman, πλ. J. Heure, στρ. Μάλτας.
Gingalse, πλ. Boughton, διάφ. Μασσαί.
λ. Toarnina, πλ. Rape, στρ. »
τ. Narenta, » Suttora, σίκελ. Venise.
America, πλ. Petrovich, διάφ. Κίεως.
μ. Cheref Risan, πλ. Osmani Bey, διάφ.
Κωνσταντίας.
Cerbès, πλ. Scriagin, διάφ. Κωνσταντίας.

II ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ.

ἰσως πρὸς τὸν λαόν, διημεροεβήθησε δὲ καὶ
 νύη ὑπαρίην της περὶ ἧς ὁ λόγος προ-
 εῖψε.
 κ. Γαμβιέττα, ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἐπε-
 κατὰ τῶν νοσηταριστῶν δὲ γλώσσας
 στάτης: κατηγόρησε τὸν διαρρηγμένον ἐπὶ
 ἄρχῃ μετ' αὐτῶν καὶ προέκλεισε μέγαν
 ὄνον. Ποστηρθεὶς δὲ τὰς προσβολὰς αὐτοῦ
 ἄς ὕβρεις ἀνεκλήθη εἰς τὴν τάξιν ἐν μέσῳ
 στάτης παραχθῆς.
 πρόεδρος ἠναγκάσθη νὰ λύσῃ τὴν συνε-
 ν.
 ἈΓΓΛΙΑ.
 Λονδίον, 10.
 ἔται ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις σκόντ' ἔχει
 βαλῶσθ' τὸν Ροσεφόρ εἰς τὴν γαλλικὴν κυ-
 νὸν ἀνα ἐξέλεθ' εἰς Ἀγγλίαν.
 ὀν ἀναβαρκοῦχοι ἀπειλοῦνται ἴν' ἀ-
 ρθῶσι τὰς ἐργασίας ἐὰν ἐπιμεινῶσιν εἰς
 πατήσεις αὐτῶν.
 ΒΕΛΓΙΚΗ.
 Βρυξέλλαι, 18.
 τῇ πόλει ἡμῶν ἐξελέγησαν φιλοελευθεροί.
 ΕΛΛΑΣ.
 Ἀθήναι, 10.
 προσέχῃς πάλιν ἐπὶ ταῖς εἰς τὴν Βουλὴν

ουγον ἵνα μάθωσιν ἐὰν τὰ ἀρχεῖα τῆς
κωνσταντινουπόλει γαλλικῆς πρεσβείας π

κατάσας ἤρξανται.

(Ποικτορείου Ρέουτερ).

ΔΥΣΤΡΟΥΥΓΙΑΡΙΑ.

Βιέννη, 9 ἰουνίου.

αὐτοκράτορα Εὐγενία θέλει ἀναχωρήσῃ
ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας τῇ 15 τοῦ προσεχούς
ἡμέρας βαλασσίον λουτρῶν.

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσις, 8 ἰουνίου.

δημοκρατικῇ ἀριστερᾷ ἐπιδιοικεῖται τὴν
κυρίαν τοῦ ἀριστεροῦ κέντρον.

ΚΑΝΩΣΙΣ

Λαχεῖον Σαζωνίας, τῆς πόλεως
κουρεστίου. 19/1 ἰουλίου 1874.

ῥεγκται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν 3,300 ἄ-
κερδανόντων διαφόρα ποσά, ἥτοι
75,000, 150,000, 5,000, 2,000,
καὶ καθεστῆ. Πωλεῖται δ' ἐκάστη
ποσά ἀνὰ 5 ᾠρίων ἰσχύουσα δι' ὁλό-
τὴν τύγην.

κλήρωσις τοῦ λαχεῖου Σαζωνίας ἐπι-
μενον καὶ ἐγγυημένον παρὰ τῆς κυβερ-
ποικοδοτοῦμενον ἐκ πέντε κληρω-
οῦ ποταί πίνονται δημοσίως ἐν Λει-
τὴν 16 ἰουλίου, τὴν 14 ἰουλίου, τὴν

πρώτος ὁ κ. Βρέστ ἐπληροφορήθη περὶ τῆς

150,000, 140,000, 130,000 και
πρώτος ταύτας ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ποσο-
ῦ ἀριθμοὶ ἀπὸ 50,000 ὁλοῦνται ἐκ-
τῇ καὶ παρακατατεθῇ εἰς ἑκάστην
150,000, 100,000, 50,000 καὶ
ὥς.

βέβαιον τὰ προηγουμένα ἐκ τῶν ἁ-
γιογραφικῶν ὡς καὶ διὰ πᾶσαν
πραγματικὴν πράξιν δύναται ν' ἁ-
ρῶναι εἰς τὸ ἐν Γαλιλαῖα κατὰστημα
Διμηχίας, ἀρθ. 16, παρὰ τὴν κυρίαν
F. A. ZANNETTI.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

δευτέρᾳ, 3115 ἰουνίου ἐκτεθέσθαι
τικὴν πλειοδοσίαν ἡ ἐνοικίσιος τοῦ
οῦ τοῦ Γαλιλαῖα-σραρχοῦ, οἱ δὲ θέ-
νά πλειοδοτήσωναι ἐπὶ τοῦ ᾗδη
θέντος ἐνοικίου 50,350 γρ. δὲ
νύναιται νὰ περαιοσθῶσιν εἰς τὸ
πρόσθον κατὰ τὴν ἄνω ῥηθίσκιν ἡμέραν.

2889 ἰουνίου 1874.

καλοῦνται θερμῶς ὡς λαβόντες γραμ-
μὴν λαχεῖν τῆς ἐν Ὑψιστάτοις
αἰουμένης ᾿Αδελφότητος τὰ πῶ-
μῃ πληρώσαντες νὰ εὐχεστηθῶσιν
τελευτῶν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν πρὸς
τοῖαν μέχρι τέλους τρέχοντος μηνός,

Οἰκονόμος Βεργῆς, θέλων νὰ ἐφελκύσῃ δι-

ὡς τῇ 2 τουνου ε. ε. Π ΕΦΟΡΙΑ.

